

212 Aftenposten 6/2-57
Haugen 1957

100134

— Jeg holdt på de konstitusjonelle linjer, sier overlærer Haug

Denne saken har sitt utspring i den kamp som ble ført i de siste krigsårene om etterkrigstidens styre og stell, uttalte overlærer, høyesterettsadvokat Edmund Haug i sin forklaring i dag i injuriersaken mot direktør Sam Knutzen. Jeg så på det slik at vi straks etter frigjøringen måtte komme over i fullt konstitusjonelle tilstander. Ikke alle delte dette syn — derfor har vi fått denne saken. Høsten 1942 hørte jeg noen kvitret om at det gamle storting ikke skulle få anledning til å komme sammen igjen, og at det måtte skje en forandring med kommunestyrene. Jeg ga ikke noen akt på dette, og mente at det bare skyldtes misnøye i enkelte kretser. Vinteren 1943 antok imidlertid disse planer fastere former. På en reise i Nord-Norge spurte jeg mine kontakter om det var så forferdelig mange som ikke kunne brukes etter krigen. Jeg fikk forbausende gode opplysninger, sa overlærer Haug, og flere steder var det så smått bevendt med NS-folk, at en og samme mann måtte fungere som ordfører i to bygder.

Haug fortalte videre at han i 1943 av lærer Norum og ekspedisjons-sjef Boyesen var blitt forespurt om han ville overta skoledirektørembetet i Oslo. Dette syntes jeg var litt påfallende, og jeg svarte straks at jeg ikke var interessert i et slikt embete. Det gikk etter hvert opp for meg at det foregikk en utstrakt fordeling av stillinger og embeter.

Ettersommeren 1943 hadde jeg flere ganger inngående konferanser med høyesterettsdommer Schjelderup. Han fremholdt sitt syn og jeg mitt syn.

Det var umulig for meg å fravike mitt standpunkt. Vi holdt sterkt på hvert vårt. Etter min oppfatning ville det være et avgjort brudd på de konstitusjonelle linjer ikke å sammenkalle det gamle storting. Professor Skeie hadde gitt ut en betenkning om dette spørsmål, og var kommet til at Stortinget hadde rett og plikt til å møte. Det gjaldt også de gamle herredstyrene og skoletyrene.